

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

nar om Herr Dijkmans egen wägsama uppfinning. Andteligen bidrager en del af wår studerande ungdom, ej mindre til sine Musicaliske Lärares heder, än til en fullstämmig Sång- och Instrumental-musique.

I eftermiddag hålles et Tal uti Klubben, eller i Gymnasii rummet, af Herr Capitaine Kellander, som handlar om Krigskonstens olika werkan och fölger i äldre och nyare tider. Om någon af Stadens öfrige Juwånare råckes insinna sig, står det hwar och en utan all twifwel fritt.

Förslaget til nya Fonder för Gymnasii Bibliotheket lyckas så fullkomligen, at åstundade Läreböcker kunna åtminstone fram i wår erhållas.

Kort underrättelse om Hummel-plantering, och korta frågor och swar uti Herda-konsten, det är 2 små Economiska Catecheser, författade af Economie-Direteuren, Herr Märten Stef, finnas hos Bokbindaren Winberg.

Den 2 December kommer på Stadens Auktionskamare, at försäljas et litet parti citroner och pomeranzer nyligen inkomne.

Gårdsfogden Anders Wallström på Sätessgården Jonstid i Norrhalland, låter weta, at därtstådes fins 15 stycken seta oxar til köps.

Den som åstundar Götheborgska Magasinet för innerwarande år, kan erhållat Complett; och skulle den samme pränumererat förut, finner jag ställigt, at lemnat för bättre köp. Uti nästkommande år utgifwes samma Weloskrift, oförändrad til sin inrättning och ytre wärde. Jag kan ej swara för, om hon blir bättre: doch tänker jag rikta hånne med flera Stads- och Kyrko-nyheter. I dag har jag allför magra, det är stötande på lärda, kundgörelser.

Götheborgska Magasinet.

Lördagen, den 6 December 1760.

Fortsättning af Brevwet til de Församlingar i Götheborg.

Uttade Christne! Morgondagen påminner oss och werldens återstående åsventyr, och med hvad teken nådens och naturens Herre welat lifa som kundgöra sin ankomst emot Judar och alle sine Hender. Ingen kan, utom twång och swårighet, wrida meningen ifrån det dubla systemålet, utan profheteras här både om Jerusalems och hela werldens ände. Christus säger wäl i orden, som föreför vårt Evangelium: Jerusaleml skal förerama at warda af hedningar, det är, staden skal utagas, härjas och fördas, folket utsopas, ja landet wanhåsdas af ochristne, til des hedningarnes tid. Fullkomnad warder, det är antingen til werldens ände, eller den stora af någre förwäntade omwändelsen af Hedningar och Judar: et järnteken, som bådär oförnekneligen ej mindre förändring i naturens, än i nådens underbara rike. Ja, samma

Ecc

språk,

språk, som lemna oss hopp om Christenhetens yttersta utwidgelse, betaga allt twiswel om många tecken dehwars. Icke des mindre blifwer därmed ej afgjort, at Herren Christus talar i Evangelio blott om werldens instundande slut; doch förstår han med sina teken sådane förebåd, som alle Christi lärjungar böra granneligen agta. Så synes ock troligt, at Jerusalems öde förebildar hela werldens, och at den store Propheten svarar så rikeligen, som lärjungarnes fråga war lyckeligen inbunden. Men affigten hindrar, at inlåta mig i denna stridighet. Jag kan ju få lof, oagrad all olikhet af Evangelii förklaring, at orda något om de teken, som båda ytterste domen.

Det är ingalunda min tanke, at af den suckande naturen sluta til domens annalkande tid. Jag nekaf ej, at dessa sednare är upriska Mathematiska teken både i sol och måne, och stjerner: jag medgifwer, at folket på jorden har mycken ångest, och at många förtwifla: det är ock tydeligt, at hafwet och wågen mycket bultrat; och at mången dödt af blott alteration: hwarom twiflas icke. Det kan ock läggas til, at Europa fånt håstiga jordbåfningaf, owanlig köld, heta och wåta, samt at örlig höres och föres kring hela werlden. Men dessa äro så almånna och gångbara teken, at däråf intet kan slutas. Ja, skola några utomordenteliga wåntas; så lærer ytterste dagen wara med dem aldeles förknippad. Somlige tro wål, at Judar och hedningar skola i märkelig mångd omwåndas, innan Christi dag upgår. Detta är mindre begripeligt, än troligt

troligt af åtskilliga Gudaspåk, t. e. 5 Mos. 2. 4: 20. Rom. 11: 25, 26. Luc. 21: 24. Men til de fjärnare teken räknas billigt, efter spådomen uti Es. 66: 19, de heliga anstalter, som wåra tider gjort hos hedningar i America och flerasstädes, til hwilke nye Apostlar och Missionärer blifwer sände. Genom en mera Gudomelig åtgärd hoppas man, at det tusendärige Riket framdeles blomstrar och lyser af Judar och hedningar, som blifwa förmodeligen inympade i det samma winträdet. Efter detta först, efter en helig gifning och önskan; och ogräset ändå, inom 760 år, winner öfwerhanden: så lutar werlden ändteligen til sin undergång, efter Uppenb. 2. 20: 3, och säkrare teken kan wål ingen wånta, än då djefwulen omsider blifwer lös, v. 7, och brukar wildjuret til sit redskap: det är en hop Regenter, om hwilke man ånnu kan hwarcken drömma eller dömma. Jag sade, at djefwulen blifwer löd wid den tiden lös. Wi märke fördensful, at han warer två resor bunden: den förra gången af Herren Jesus med mörkstens kådor, som Petrus intyggar i 2 Pet. 2: 4. Historien witnar, at han skån den tiden ej sådt omedelbarligen plåga, eller på gröfre sätt insnårja och förleda människor. Ty wid Christi tid hafwa Afguda-swaren uphört hos hedningar, trollkonster stadnat af, lekamliga besätningar och spökerier så godt som försvunnet. Andra gången blef han bunden af Christne lärare, då Pårwiska widspelsker och ogudagtighetens werk uppenbarades. Hwaraf följer, at satan då blifwer lös, när detta ljus återwänder, och ogudagtig-

tigheten, ledsagad af dum- och säkerhet, stiger på sin Thron. Då har det tusendåriga Riket en ände, då upkommer den lilla onda tiden, som går omedelbarligen före, och lifasom framkallar ytterste domen.

Denna förbistrade tiden är icke kommen ännu. Men hon skulle komma förr, och den rena såden förtrampas, om icke någon förföljelses regn och förföljelses hetta upreste densamma. Tron i wäl, älskade Christne, at den milda försynen tillät så många blodiga krig, så mycken förödelses straggelse, midt i Christenheten, om icke Församlingen därigenom watnades och tilwure? Tron i wäl, at människa bräckeligheten tål större lycksalighet, än os wedersfars i utwärtas mål? Om Påwissta magten föll omfull huswudstrupa, och 2 wildjur tillifå, om alle Kongar och Förstar antogo sannings ord, om wållusten runne, som en ström, genom Christi rike, om dygd och Gudsfruktan sutte allestädes wid styret, om partier och kätterier ward aldeles begrafne, om de få qwarblefne af den ogudagtige hopen sunko lefwandes ner i helfwete, och alla de järnteken stödde, hwarom wåre drömmare propheterat: menen i wäl, at denna lycksalighet blef waragtig? Tron i människa naturen om godt, at uthårda med sådan sällhet, och at förtet ej bragte os äfwenfå wäl til affall, som förargeliga med-människor? Slutet blir då detta: Wi lefwe i lycksaliga tider för wåra själar; och wunne större förmåner, om wi kunde båra dem, utan förlust af wår medfödda frihet.

Jag

Jag wägar mig ej långre in i detta ämnet; omis, om den Alwisas heliga affigter ännu tillåta något ljus i en sådan lönlighet. Så är ock troligt, at han ej heller bådär för sig wid werldens ände. Ty hwartil skulle det tjena, om icke til bättring och beredelse til domen? Men Gud wil ju, at hwar och en stads tänker på änden, och bereder sig til den serfulte domen. Och därtill har människan tillräckelige driffjädär, tagne af sin egen oduglighet, jämte dödstimans omisshet och dringa påföljder. Ja, med samma skal kan hwar och en fodra utomordenteliga teken til sin, som til det almännas ändalykt. Utomdes wete wi af Fristen, at Herrens dag skal komma, som en tjuf om natten, fölgagteligen ej förkunnas; och Domaren skal komma, när parterne mindre förmodat. Jag återoppar mig Christi egen utsaga i Matth. 24: 43.

Utdrag af Talet, som höls af Herr Capitaine Skellander den 29 Nov.

Det war om frigskonstens olika beskaffenhet och werkningar uti forna och närwarande tider, som Herr Capitainen tåktes den gången tala, til ärsfilige witre och hederlige Åhörars nöge.

Herr Capitainen uppehåller sig ej med frigskonstens ålder, ådelhet och stora fölgder; ej heller wil han på det torrare wiset utdela de grundsatser, som forne frigare dyrkat; utan lemnar os i de tapre Romares målning hela begrepet af gamla frigskonsten. Mine läsare få, hwad detta stycket an-

går, någa sig med några drag, eller wända sig til en Montesquieu, tills hela Lalet kommer at utgås.

Rom, som genom krigskonsten blef werldens herfarinna, hade i början knapt at befalla utom sine murar: det war desutan utomordenteligen satigt, och kändes wid alla mögeliga behof. Fredeliga konstner hade det ej lärt af en Romulus; det måste fördensful friga. Och således förstås utan swårighet, at Nationen förwårswat sig widsträckt frigs-insigter, dels af egen drög förfarenhet, dels af andras och egna uppfinningar.

De Romare bortbytte den lille Földen mot Gräkernas större. Efter Macedoniska phalangen inrättades Romerska legionen.

Barnen lekte med kast och spjut, och hela mankønet upwårte under beständiga frigsöfningar. Det war en nyttig fördom, inskräpft ifrån waggan, hos dem, at säkta för Fäderneslandet, som för lifwet och selswa åran.

Om de Romare förlorade något fältslag, samlade de på stunden grymmare krafter; och man let på, at fienden måste pligta ej mindre för en seger, än et nederlag. De gjorde sig fördel af de segrandes sel, men förstodo selswe at nytja segren.

De Romare blefwo således mäktige, icke genom stora skatter och rikedomar, (ty desse woro de förste fiender, som förswagade dem) icke genom et oräfneligt antal af Borgare, det är Soldater, (ty desse woro under Hannibalske sägden ej öfwer 137000) utan genom krigskonsten, understödd af en wis, martialisk, och ändå fri Regering.

3 så

I sådan belägenhet woro de Romare, och på den tiden, säger Herr Capitainen, war det icke nog, at åga en ganska fin och granstäd insigt uti alla de stycken, som krigskonsten tilhöra. Hännens fodringar måste upfyllas, innan hon blef beqwäm til utöfningen; och det war just utöfningen, som frambragte de frukter, hwilka gjorde Romerska folket nöjde med sig selswe, och förfräckelige för andre.

Det hörer ej hit, at djupt inlåta sig i orsakerna til desse krigares fall. Asiatische weklingar smittade, det är, wunno sine segerwinnare, owärdiga mål för de Romares tapperhet. Wällust, wagsamhet, systlöshet, och matthet i werkstämningar, förerte sig ändteligen, med agg och Herrelystnad, och därpå följande inbördes krig, at öfwerända kasta hela Romerska magten och krigskonsten.

Efter den tiden har ingen, om icke gamla Swenska Nationen, hedrat wetenskapen, at sluta af werket til måstaren. Men härwid får Herr Capitainen ej uppehålla sig; utan wänder nu sin upmärksamhet på sednare tider.

Krigskonsten råknar sin stora förwandling, och sit groswa tidehwarf ifrån krutets uppfinning: en förbannad, och människfjor owärdig uppfinning. Swad styrka och tapperhet fördom waret, det är nu kol och salpeter i et Fjutgewår.

Härmed förföll hela lusten at blifwa wapenwig, och lemhårdande öfningar kommo nu snart ur moden. Under fredslugnet glömde en stridbar Nation det, som i fordna tider gifwet dem segrar: krigsöfningen efterfattes, blef smånigen mindre an-

Ecc 4

sedd,

sedd, och ändteligen föragtad; hvaraf påföljden war, at folket måst antingen affåga alla krig, och antaga lag af sine grannar, eller med obotelig förlust å nyo lära konsten, då krig inföll. Af dessa och flera orsaker undrar vår Taleman, at någon wil föda en konst, hwilken knapt äger skuggan af sin förre warelse.

Men at tydligare wisa krigskonstens olika werkan i äldre och nyare tider, så sätter Herr Capitaine Kellander den händelsen, at en med Romerska krafter, ordning och tillhörigheter wäpnad måttelig här blef anfordrad emot en nu brukelig slagordning. Han tror då fullt och fast, at legionerne tågade med jämna, doch hastiga steg, emot våra swaga linier, och at eldgewären skulle så gångor i klemmiga händer afbrinna, innan krukorna blefwo til jorden slagne, och krossade under tyngden af en tapper, och med manliga stridsgevärs wäpnad, här. Til bewis frågar Herr Capitainen, hwad för dräpeliga ändringar frutet tilwåga bragt? Hwad underwerk har man sedt här af, om man undantager Americanerne, hwilke liknade mer markattor än människor, och kunde således stråmas utom sådan trolskap?

Jag hinne ej at följa vår Taleman längre, som synes ej vara belåten med flere nyare tiders Hjeltar, än en Gustaf Adolph, och Carl den Tofte, hwilke med sin tactique, colonner och krigsöfningar gådt alkanärmast in til de Romares.

X o s.

Mete-

Meteorologiska Rön för Oct. månad.

Dag	Barom.	Therm.	Wind.	Wäderlef.
1 f.	30,02	† 15	S. S. W. 1	klart, mulet.
e.	29,94	† 16	S. S. W. 2	regn.
2	30,07	† 15	S. S. W. 1	klart.
	,18	† 16	W. S. W. 1	mulet.
3	,09	† 14	S. 1	regn, mulet.
	,07	† 14	S. S. D. 0	regn, mulet.
4	,27	† 16	S. 0	klart.
	,31	† 16	S. W. 0	regn.
5	,28	† 15	S. S. D. 2	klart, mulet.
	,07	† 15	S. S. D. 2	mulet.
6	29,86	† 17	S. 2	mulet.
	,77	† 17	S. 1	regn, klart.
7	,81	† 13	S. 0	klart, regn.
	,76	† 13	S. 0	regn, mulet.
8	,50	† 11	S. 0	klart, mulet.
	,42	† 11	S. 0	mulet.
9	,58	† 13	S. 0	klart.
	,53	† 14	S. 0	klart.
10	,64	† 13	N. N. D. 0	klart, regn.
	,72	† 13	D. N. D. 0	klart, mulet.
11	,76	† 11	S. D. 1	mulet.
	,84	† 10	N. D. 1	mulet.
12	,96	† 11	D. N. D. 1	klart, mulet.
	30,02	† 11	D. N. D. 1	halffklart.
13	29,90	† 8	S. D. 2	mulet.
	,87	† 8	S. D. 3	mulet.
14	,85	† 5	S. D. 2	halffklart.
	,93	† 5	D. N. D. 2	halffklart.

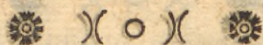
E c c 5

Dag

Dag	Barom.	Therm.	Wind.	Väderlek.
15 f.	30,16	† 2	N. 1	klart.
e.	29,98	† 8		halffl. regn.
16	,72	† 13	W. N. W. 2	mulet, klart.
	,90	† 13	N. N. W. 2	klart.
17	,63	† 13	S. D. 2	regn.
	,29	† 13	W. 2	mulet, regn.
18	,17	† 13	N. W. 4	klart.
	,62	† 12	N. W. 3	halfflart.
19	,79	† 11	N. W. 3	klart.
	,70	† 11	N. W. 2	klart, hagel.
20	,52	† 10	N. N. W. 1	klart.
	,45	† 10	S. W. 1	klart.
21	,50	† 6	W. S. W. 0	halfflart.
	,58	† 5	N. 0	klart.
22	,57	† 7	S. 0	klart.
	,29	† 7	S. 1	halfflart.
23	,08	† 9	S. S. W. 2	regn.
	,08	† 9	W. S. W. 1	omskift.
24	,27	† 10	S. S. W. 1	regn.
	,44	† 10	S. 2	regn.
25	,58	† 10	S. S. W. 1	mulet.
	,76	† 10		regn.
26	,89	† 4	D. 1	mulet.
	,94	† 4	D. 2	mulet.
27	,88	† 4	D. 1	mulet.
	,61	† 4	D. 1	mulet.
28	,11	† 4	D. N. D. 2	snöslagg.
	,08	† 4	D. N. D. 2	regn.
29	,46	0	N. 2	mulet, snö.
	,70	0	N. 2	snö.

Dag

Dag	Barom.	Therm.	Wind.	Väderlek.
30 f.	29,98	- 3	N. 0	klart.
e.	30,24	† 2	D. N. D. 0	klart.
31	,42	- 2	S. S. W. 0	dimb. klart.
	,50	† 4	S. S. W. 0	klart.

Nätterna efter den 11, 13, 20, 21 och 28 war frost.

Swad Nytt i Staden?

Korta Stads-nyheter.

Göteborgske Wexelcoursen.

Onsdagen, den 3 December.

London	-	69 $\frac{3}{4}$	-	-	Dal. R:mt.
Amsterdam	-	65 $\frac{1}{4}$	-	-	M:f R:mt.
Hamburg	-	71 $\frac{1}{4}$	-	-	M:f R:mt.

Ankomne äro Skepparne Hans Sager ifrån Hull med mursten, och Hindrich Simelius ifrån St. Wärten med salt och brännewin.

Utgångne äro Skepparne Daniel Ostle, Stephan Noeman och Nicolas Eyre til Hull, F. Arend Wernberg til London med järn, och Jochim Saint til Livorno med sill.

Helsingör. Den 20 November afgingo Skepparne Dlof Olsson ifrån Köpenhamn til Göteborg med

med timmer, Jonas Hjort ifrån Marenens til Dansig med salt. Den 21, 22 och 23. Gabriel Berg ifrån Göttheborg til Westermif, Anders Andersson och Peter Sock ifrån Göttheborg til Calmar, Jacob Kemmers, Peter Kenström och Apel Grönberg ifrån Göttheborg til Carlscrona, Jonas Christenson, Olof Andersson och Lars Iberg ifrån Marstrand til Stockholm, Peter Gröndal och Peter Gan ifrån Göttheborg til Carlshamn och Dansig, Jöns Hök ifrån Göttheborg til Nyköping, Anders Carlund och Alexander Lamsten ifrån Göttheborg til Calmar, alle med sill, och Joh. Gust. Christen ifrån Göttheborg til Strålsund med styckgods. Den 24. Christian Genis, Magnus Boström och Aron Alexander ifrån Göttheborg til Calmar, Carlscrona och Wisby, Johan Windler ifrån Marstrand til Norköping, alle med sill, Johannes Hök ifrån St. Ubes til Carlscrona, och Carl Dahl ifrån Ullabon til Dansig, bägge med salt. Den 25. Joseph Rokerit ifrån Stockholm til England med järn, J. E. Ewert ifrån Amsterdam til Stockholm med styckgods, Nils Lundemarf ifrån Stockholm til Rouen med messingstrå, Thomas Thureson ifrån Wisby til Göttheborg med salt, och H. Joh. Jesander ifrån Stockholm med järn. Den 26. Andreas Aspelund, James Webon och James Linien ifrån Stockholm til Livorno och London med järn. Den 27. Johan J. Glink ifrån Marstrand til Stockholm med sill, William Lorrington ifrån Stockholm til Hull med järn, och William Hesselton ifrån Stockholm til London med tjära.

Små

Små Kyrko-tidningar.

Göttheborgsfa Nationen i Lund har ock lyckönskat sin Biskop, med följande latinska Elegi, hwarwid jag ej har mycket at påminna.

Ite leues Elegi tandem, Dominumque Patremque

Ite salutatum, sed pietate graves.

Quis pater ille? pium LAMBERGIDA

Optimus Hunc nostrum Rex jubet esse Patrem.

Ille sed Holmiaca celebrat in urbe, Pro Grege, pro Patria convigilansque simul.

Huc tentate viam, nec segni vadite gressu, Jussaque Honorato verba referte Viro.

Dicite: nos misit juvenum studiosa corona, Quam Gothoburgiacam Scenicam unda tenet.

Ille quidem sero plausus & gaudia solvit, Non tamen illa, Pater, feria crede minus.

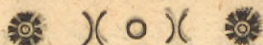
Segnities non causa moræ; Tua natio paucos Ast habuit cives, unus & alter erant.

Denique conveniunt plures, mox atque jubemur

Fausta juventutis sistere vota Tibi. Antistes venerande, mitra lituoque decore, Et Pastoralis spesque decusque chori!

Acci-

* Denna bjsjesslag passar sig ej med et nomen proprium, maskul. gen. mindre med Curialen.

Accipe, quod latum cupimus Tibi dicere,
Salve,

Optatus Tu post nubila Phæbus ades.
Fûnera WALLINI nos immertere dolori,
Reddit at adventus gaudia certa Tuis.
Secula BENZELIDUM nobis rediisse videntur,
Spes & prosperitas, Te veniente, redit.
Alma Fides nostros hunc pastoresque greges-

que,
Pascet, & aufugient, Te moderante, lupi.
Ergo fume pedum, Pater & consueve vocari,
Vivere nos doceas auspiciisque Tuis.

Præfulis exemplum, virtus, doctrina docebit

Nos quoque virtutis castra verenda sequi.
Suscipe prælidium Cleri, felicibus astris,

Et gratas faciat sera senecta dies.

Vive Deo, Patrix constanter, vive Tuisque;

Atque Tuum Nomen secla futura colent.

Esto Mæcenas, aderunt, ERICE *, Marones,

Qui Te, qui laudes promeritasque canent.

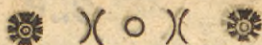
Jamque leves Elegi, post hæc, vos, dicta filete;

Sat, facilem nutum vos retulisse Patris.

Adjuncten uti lönghem, Herr Gabriel Siggell,
är af Consistorio förordnad til Vice-Pastor.

I Swenska Församlingen äro ifrån den 27 No-
vember til den 4 Dec. födde i Goffe- och i Slicko-
barn: Wigde Byggningskrifwaren wid Swenska
Östindiska

* Den första stafwelsen förkortas med samma billighet
uti Ericæ, som i Corylander, Rolén, m. m. Desutan
stafwas Mæcenas mindre wäl. Se Nost. Lex. s. 109.

Östindiska Compagniet, Carl Frid. Sperling och
Jungfru Anna Maria Seglorin, Hr. Johan Niclas
Bachman och Jungfru Christina Kollinia: Dö-
de i Goffebarn af feber, och i dito af tvinsof.

I Kronhus-Församlingen födde 3 barn: Wig-
de Lectorn och Consistorii Assessorn, Herr Magister
Magnus Kömpfe och Jungfru Carolina Neuman:
Döde Enkan Elin Wollman, 72 år gammal, af
ålderdom, och i barn af slag.

Swenska Öfwerkrifter.

Guds Straff.

Hvem kan bestå för Herrens hand,
När som han i sin wredes-öfwer
Befalning åt det Skapta gifwer,
At rafa i et syndigt land?

Til Hellsan.

Den, som är nödgad kryckor bruka,
Dit lof på tungan ständigt för,
Då den, som wet af ingen hjuka,
Föragt utaf dit wärde gör.

Öfwer Wänskap.

Då wänskap mindre eftersöktes,
Des fasthet lik med bergers war,
Men sedan wän-registret öktes,
Hon hal, som isen blifwet har.

Kund.

Kundgörelser.

Som Hospitalets inkomster, til större delen, bero på frivilliga offer och almosor; så recommenderar man des inwånare, det är: usla, eländiga och kanske utesinniga, människo-bilder, til öm åtanke hos alle, som äga både wett och penningar, i förtröstan, at de Christ- och mänskliga använda twänne så dyra förmåner.

Witterlefs-SälTapet i Stockholm har nu gifwet ut första delen af sina öfningar, som fås emot 2 Dal. 16 öre Kopparm. exemplaret.

Hos Herr Handelsmannen James Marshall, boende på Smedjegatan, finnas Kurne korn, bårer och sämre, til köps: äfwen några tunnor Engelska Potatoes. Jag spår, at ingen skeppa är qwar i aften.

Et rum åt gatan kan utan drögsål tilltrådas hos Sadelmakaren Fock: likaledes en källare, hwarom tillföre, hos Herr Niclas Swenson.

På Torsdag wäntar man 2 Trior, en af Corelli och en af Spanjoletti, samt en Solo på Pleutetraversiere, upfatt af den berömda Simson, hwar efter Concerten krönes, och kanske til et slut före Jul, med en fullständig Chor af Handels ej obekanta Krönings-musique.

Tisdagen klockan 10 före middagen kommer på Stadens Auktions-kammare at försäljas et parti skadad hampa, som kan förut beses uti afledne Sam. Rantes Magasin på Smedjegatan.

Göteborgska

Magasinet.

Lördagen, den 13 December 1760.

Ytterligare Fortsättning af Brevwet,
No 47 och 49.

Om tiden, rörande ytterste domen, har jag kallat Ite Brevwet både för mycket och för litet. Läs och nu se närmare in i ceremoniellet, och afmåla selska högtideligheten.

J weten, så många som Christne ären, hwilken Domaren är, nämligen Herren Jesus, i synlig gestalt, omringad med millioner Änglar, och klädd i sin och sin Faders härlighet, det är i sit Majestet. At han blifwer synlig, bewises af Apostl. G. 1, närest Ängelen säger: I Galilaiske män, denne Jesus, som uptagen är från eder i himmelen, han skal så komma, som i sedt honom upfara i himmelen. At Domaren är Kristus, efter sin mänskliga natur, sluter jag af des ord i Joh. 5. Icke dömer Fadren någon, heter det, ty han hafwer gifwet all dom åt Sonen. Lagstiftaren är wäl med all rätta Domaren; hwarföre Fadren, Sonen och